

De Drietand

Hey allemaal ! Als je deze **Drietand** in handen krijgt, wil dat ook zeggen dat de zomer en het daarmee samengaande duikseizoen zo goed als achter de rug is.

Maar... wat voor een zomer hebben we dit jaar mogen beleven !!! Hierop had ik zelfs in mijn stoutste dromen niet durven hopen!

Zon, zon, en nog eens zon, van april tot en met september konden we, één of twee zondagen uitgezonderd, elke week onze vaste duikstek aan “de punt” opzoeken.

Wat daar allemaal is gebeurd, kan je verder in ons clubblad lezen. Uw reporter ter plaatse, Harry Voet, volgde het voor U op de “voet”.

Zowel de clubbbc als het mossselfestijn waren ook dit jaar weer een enorm succes !

Als het aantal mosseleers gestaag blijft stijgen zullen we zowaar in de toekomst moeten uitkijken naar een echte “veldkeuken”. Maar ook hierover meer, verder in dit blad.

Buiten de gebruikelijke mededelingen, kan je verder ook nog het stukje “mariene biologie” vinden, vandaag behandelen we het baksteenanemoontje, bij iedereen zeker goed gekend...of toch niet?

Het duikseizoen mag dan al achter de rug zijn, het feestbestuur zit natuurlijk nooit stil, en ook nu zijn de voorbereidingen voor het clubfeest al volop aan de gang, U weze gewaarschuwd!

Zo beste duikvrienden, ik heb mijn bijdrage alweer geleverd. Ik ga je niet langer ophouden, en wens je veel leesplezier.
En zoals altijd...”doe het veilig”!

Betaling lidgelden 2004

Op het ogenblik dat deze **Drietand** wordt samengesteld is nog niet bekend of het lidgeld ongewijzigd blijft.

Dit zal worden onderzocht en beslist op de eerstvolgende vergadering van de raad van bestuur .

U zal hiervan uiteraard op de hoogte worden gehouden, alle info hierover kan U vernemen op de wekelijkse trainingen in het zwembad.

Van zodra de prijs van het lidgeld is vastgesteld kan dit worden gestort op

Rekening :
402-9137089-74

Wist U trouwens dat het lidgeld ook kan betaald worden via een bestendige opdracht ?

Meer info bij onze **penningmeester Jacques Van Riel**

CLUBBARBECUE 13 JULI 2003

Prachtig weer! Veel te goed en vooral veel te warm om in de luwte achter de dijk op “de parking” te zitten zweten. Op algemene aanvraag streken we dus - een tijdelijke wachtpost achterlatend aan “de parking” - toch maar neer op onze favoriete “punt”. We waren er vroeg bij, maar dat was wel nodig, want hoe langer hoe meer concurrenten azen op “onze” plek! Bovendien was het bijna meteen duiken geblazen.

Prima zicht onder water! Op 20 m kon je een lamp nog best missen. Doordat je overal duo's “koplampen” om je heen kon zien evolueren, was het moeilijk om je in “de wereld der stilte” te wanen, het leek meer op een lichtjes mistige dag in een grootstad! Stilte was er wel, maar alleen was je er zeker niet! We kregen zelfs ei zo na een aanrijding met een zeldzame drielamper. Brigitte, mijn duikgenote, koesterde daarover blijkbaar totaal geen wrok, vermits ze één van die koplampbezitters begon te kussen. Gelukkig wist ik mijn van verbazing neiging tot open vallen krijgende mond nog net gesloten te houden, maar het intrigeerde me wel! Na de duik vernam ik dat het triootje bestond uit Freddy, Stefanie en Mark. Deze laatste was wat te laat gearriveerd en moest nog begroet worden! Ik had het drietal niet herkend, want onder water zien alle duikers er voor mij eender uit. Mijn eigenste duikmaat herken ik nog het best aan het feit dat hij aan het andere eind van mijn buddy-line vast zit! Hiermee is volgens mij nog maar eens duidelijk bewezen dat vrouwen minder globaal kijken dan mannen. We hadden trouwens nog een tweede onverwachte ontmoeting met twee lipvissen, welbekend aan iedereen die ooit zijn hoofd in de Middellandse Zee onderdompelde. Uit boeken wist ik wel dat ze op onze kust af en toe gevangen

werden, maar in de Oosterschelde had ik ze nog nooit gezien. Misschien dat er van die “opwarming der aarde” dan toch nog wel iets waar is en zitten er binnen afzienbare tijd meerdere subtropische vissen op onze breedtegraad! In de vissenlijst, “Faune de Belgique” van Max Poll (een Belgische autoriteit in de ichthyologie) staan drie lipvissen gesignaleerd voor onze kust, maar dan als zeldzaam, nl. de zwartooglipvis (*Crenilabrus melops*), de kliiplipvis (*Ctenolabrus rupestris*) en de gevlekte lipvis (*Labrus berggylta*). Ik meen dat het de eerste soort was die we zagen. Ze worden 25 cm lang en dus waren onze vissen quasi volwassen. Zodra Freddy of ik ze op de gevoelige plaat kunnen vastleggen, krijgen jullie ze vast te zien in ons aller Drietand, maar ze zijn erg schuw! Misschien dat Thomas er eens een voor ons kan vangen, want die was, met spek als aas, aan het hengelen toen we het hoofd boven staken. Hij had echter pech en raakte wat later zijn onderlijn kwijt toen hij ze probeerde los te krijgen. En zeggen dat we er net nog een afgerukte, compleet met haken en lood, hadden laten liggen! Om het zout uit onze kelen te verdrijven kregen we porto als aperitief uitgeschonken. Aperitieven is in onze club een zeer belangrijke aangelegenheid en dus hadden de dames met geitenkaas gevulde dadels, olijven, salami en chips meegebracht. Niets kon echter ook maar tippen aan wat Filip bovenhaalde! Het betrof een eigen fabrikaat op basis van vlierbloesem en gin. Hij had er een hele jeroboam vol van gemaakt en de fles voorzien van zijn foto, poserend voor een bloeiende vlierstruik. Echt chie! Enkel een naam ontbrak op de fles en daarom stel ik voor om in de toekomst naar deze godendrank, die alle aanwezigen bijzonder hemels smaakte, te verwijzen onder de naam “Chateau Baron Philippe de Putzeys 2003”. 't Was zó lekker dat hij een adellijke titel best verdiend heeft, er

worden er voor minder toegekend!
Iedereen van de aanwezige dames wou beslist van hem het recept loskrijgen, reden waarom ik hem voorstelde het in de Drietand openbaar te maken. Vermits ik er echter nog op wacht, hoop ik dat hij het in extremis nog aan Freddy heeft gemaaild, zoniet is hij zijn titel van verdienste meteen weer kwijt, want belofte maakt schuld!

Hoeft het nog gezegd, dat de verdere barbecue in een opperbeste stemming verliep, nog verhoogd door de nodige wijntjes. Duiken zat er dus niet meer in, maar om af te koelen was een algemene zwempartij de aangewezen remedie! Creatieveling Mark wist het al klassiek geworden algenwerpen naar elkaar nog uit te breiden door de zwembroek van de tegenstrever – in casu uw dienaar – wat extra vulling te geven met een forse algenprop. Het is algemeen bekend dat algen voor het bewaren van oesters in tonnetjes wonderen doen. Toen ik ze echter uit mijn zwembroek haalde, meende ik - even maar - dat de snoodaard er een slappe dode paling met een al ongezond kleurtje had tussen gestoken, maar dat bleek een vergissing. Toch nog niet zó warm dat water toen!!! Mark probeerde overigens bij zichzelf de eventueel heilzame werking van een algenkuur in de broek uit, maar behalve een imposante foto, met ondersteuning door Brigitte en Annette, leverde het niet het beoogde resultaat op.

Even later dook hij dus nog maar eens in het sop om discreet zijn zwembroek te gaan uitwassen (kwestie van verlost te

raken van de in de algen verblijvende vlokreeftjes???) Hij bleef er echter maar in zitten en af en toe zagen we hem onderduiken, waarbij telkens een wit achterste boven water flitste. Vol leedvermaak, dachten we dus dat hij zijn enige kledingstuk kwijt was geraakt en niet meer uit het water dierf. We verkneukelden ons al over de verdere afloop. Hij had ons echter liggen met zijn klein toneelstukje ... tenzij hij zijn verloren schaamlapje toch had teruggevonden.

Enfin, de ware spirit van de vroegere gepatenteerde "clubvarkens" - waarvan nu enkel de wreed serieus geworden kornuiten: den Erik, de Ronny (Leestmans) en de Teirlincken in de club overblijven - was er weer! Het dessert, pruimenvlaaien, belandde vroeger zelden in hun maag, maar meer in elkaars gezicht (of dat van de toeschouwer). Was het daarom dat er nu frangipannekens werden aangeboden?

Brigitte, die al elk jaar uitpakte met een cadeautje van onze sponsor DELHAIZE, zette die traditie verder: voor de vrouwen had ze een mooie (design!) fruitpers en voor de mannen een zeepbakje. Spijtig genoeg miste mijn filmcameraatje dit jaar net haar al even traditioneel geworden speech, dit doordat ik me even had teruggetrokken om wat overtollig vocht te spuien. Wie de speech zeker ook volledig ontgaan zal zijn, zijn Stefanie en Reinaut, die de hele dag enkel in elkaars ogen hebben gekeken en zich daarom discreet wat op de achtergrond hielden. Een heugniswaardige dag was het echter voor iedereen!

Met dank aan Filip, die zo vriendelijk was voor ons de geheimen van zijn brouwkunst te onthullen, volgt hier het ingezonden recept :

VLIERDRANK

("Chateau Baron Philippe de Putzeys")

Genoemd recept levert ongeveer 5,5 flessen op, door al de aanwezigen op de clubbarbecue unaniem erkend als een waarachtige godendrank.

Nodig: 25 à 30 bloesemschermen van de vlierstruik, met veel stuifmeel en zonder beestjes (vlier bloeit in de maanden juni tot augustus); 1,5 liter plat water; 1 kilo suiker; 50 gram citroenzuur; 2 à 3 citroenen.

Dit laat men twee dagen trekken en zeeft het dan door een doek. Hieraan voegt men 3 flessen gin toe en men zorgt voor een goede vermenging vooraleer tot het bottelen over te gaan.

Het baksteenanemoontje, Diadumene cincta

Als er iets is waar U als Oosterscheldeduiker niet kan naast kijken, dan is het ongetwijfeld het baksteenanemoontje. Hele velden tref je er van aan en overal groeien ze op, van stenen tot zakpijpen, van oesterschelpen tot sponsen.

Baksteenanemoontjes of ook wel golfbrekeranemoontjes genoemd zijn kleine, tot 6 cm. grote, oranjeachtig gekleurde anemoontjes. Hoewel, voornamelijk in de winter, de kleur van de tentakels ook wel bijna wit kan zijn. Zoals de meeste anemonen bestaat de baksteenanemoon uit een voetschijf, waarmee hij zich aan de ondergrond hecht, een zuil, waarin zich de maag bevindt, en de mondschijf, met in het midden een opening omringd door tentakels. De mondopening dient niet alleen als mond, maar ook als anus. Als een anemoon met zijn netelcellen een te dichtbij gekomen prooi heeft verlamd of gedood met zijn gif, wordt deze door zijn tentakelkrans naar de mondopening toegewerkt. Bij gevaar kan hij zijn tentakelkrans ook naar binnen trekken. De golfbrekeranemoon doet dit schoksgewijs en betrekkelijk snel, in ieder geval sneller dan b.v. de zeeanjelieren die hun tentakels maar langzaam zullen intrekken.

De baksteenanemoon is niet heel erg kieskeurig wat zijn ondergrond betreft. Hout, steen, schelpen of wier, alles tussen de laagwaterlijn en niet al te grote diepte kan dienst doen. Zelfs de rug van een krab kan als ondergrond dienen. Op sommige plaatsen kunnen baksteenanemonen gezamenlijk hele grote stukken ondergrond bedekken. Op plaatsen waar voldoende voedselaanbod is, zijn baksteenanemoontjes in staat om zich geheel, over de lengte, in tweeën te delen zodat elk gedeelte weer kan uitgroeien tot een volledige zeeanemoon. Dit is echter niet de enige manier waarop zij zich voortplanten. Ook de geslachtelijke voortplanting, waarbij eieren en sperma in het water vrijkomen komt bij baksteenanemonen voor.

Anemonen zijn, in tegenstelling tot wat de meeste mensen denken, wel degelijk in staat om zich te verplaatsen, zij het zeer langzaam. Zo zijn er soorten die zich via hun voetschijf verplaatsen. Er zijn zelfs soorten die zich als het ware opblazen, zich daarna losmaken van de ondergrond om zich vervolgens te laten meevoeren door de stroming tot zij weer een geschikte ondergrond hebben gevonden.

Medisch onderzoek en medische fiche

De ervaring leert ons dat er elk jaar leden zijn die hun medisch onderzoek niet tijdig laten uitvoeren, zodat ook de medische fiche niet tijdig toekomt op het secretariaat. (dit dient te gebeuren ten laatste op 15 januari)

Graag willen we jullie er aan herinneren dat het jaarlijks medisch onderzoek verplicht is. Zonder dit onderzoek kan je niet worden ingeschreven als NELOS lid en ben je evenmin verzekerd voor gebeurlijke duikongevallen.

Dus, niet uitstellen...maak gebruik van de diensten van onze clubdokter :

Walter Lauwers

Telefoon : 015/61.71.11

Mailen kan ook op walterlauwers@planetinternet.be

Duik- en mosselsmulpartij 15 augustus 2003

Zalig! Na de hittegolf van de voorbije dagen was het echt genieten van een lichte bewolking, die de onbarmhartige zon slechts getemperd of gepauzeerd doorliet. Minder leuk was het (voor mij) dat de duik van op de parking doorging. Zeker bij laag water vind ik het een echte beproeving!

Dijk op, dijk af, met een loodzware uitrusting en dan nog een 30-tal meter over de met blokken bezaaide oude afbakening van een oesterperceel strompelen ... je zou voor minder overgaan op biljarten!!! Ook in het nat geraken is geen lachertje, want de onder water liggende blokken trachten je voortdurend een beentje te lichten. Maar eens onder water is al dat leed gauw weer vergeten door de gewichtloze, magische onderwaterwereld die er zich aan de duiker openbaart.

Aanvankelijk leek onze duik die dag, na al dat leed, dan nog op een grote sof uit te draaien ook, want om het stof van de vele links van ons te water gaande duikers te vermijden, koos ik voor een afdaling schuin naar rechts toe. Het zicht was niet al te denderend - zo'n 2 m ongeveer - en tot overmaat van ramp scheen de helling er uit alleen maar kaal zand te bestaan! 25 m diep zaten we al, toen ik links van onze route enkele schaarse stenen zag. Dan maar linksaf ... en bingo! Vanaf nu was de Sahara definitief achter de rug : de lichtbundels van onze lampen onthulden een landschap van totaal met oesters, beige sponzen en baksteenrode anemoontjes begroeide steenblokken. Elk onbedekt stukje bodem krioelde van de slangsterretjes die met in de stroming geheven armen ook wat van het voorbij drijvende plankton trachtten op te pikken. In de holen, uitgegraven tussen de blokken, ontdekten we telkens weer nieuwe kreeften, gaande van vertederend kleine tot eetlust opwekkende grote. Grote Noordzeekrabben loerden half ingegraven op prooi, terwijl hun

kleinere broertjes, de strandkrabben, onderling een robbertje uitvochten of ijverig in een openstaande oester pulkten om er de resten van een zeesterrenmaaltijd op te ruimen. De prachtige rodogige fluwelen zwemkrabben waren echter met geen ogen te bekennen, terwijl ze anders steeds de show plegen te stelen. Vreemd! Deze onderwaterjungle bleef ons boeien, terwijl we parallel aan de oever de -25 m hoogtelijn bleven volgen. Toen de klok 30 minuten duikgenot aangaf, stegen we schuin op de helling, maar nog steeds naar links van ons startpunt, tot ongeveer -9 m, om dan de terugrichting te kiezen, daarbij zeer geleidelijk naar de -3 m opklimmend. Mooi om te zien is hierbij steeds de overgang van een louter dierlijke bezetting op de steenblokken in een overwegend plantaardige, naarmate het licht aan invloed wint. Ik had Brigitte al attent gemaakt op enkele in de rand van ons gezichtsveld voortdurend weer wegduikende vissenlijven, toen er plots één vlak voor ons ongewoon lang bleef hangen : een met blauwe lengtestrepen versierde harder van zo'n 70 cm lengte, op het oog geschat, maar het is duikers welbekend dat dit boven water kleiner zou uitvallen. Deze vissen voeden zich met de algen die ze in deze zone overvloedig aantreffen. Ademloos beschenen we hem met onze lampen, maar bij de eerste ademhaling was hij in een flits verdwenen. Ondanks ons lusvormig duikparcours, staken we toch (puur geluk!) mooi aan onze startplaats het hoofd boven. De weg uit het water was zo mogelijk nog een grotere kalvarie dan er in, maar ook aan de andere kant van de dijk belandden we weer in een paradijs! Ditmaal was het er een van aperitiefjes (citroenjenever, porto, perzikencider) en borrelhapjes met bijhorende dipsausjes. Chef kok, Freddy, was de enige die - op ordonantie van zijn Brigitte - moest wachten om ervan te genieten, want eerst moesten er 45 kg mosselen zijn kookpot gepasseerd zijn,

alles ten dienste van 34 hongerige magen. Correctie! 33, vermits Jean-Pierre traditiegetrouw zijn barbecue en steak had meegebracht. De geleverde mosselen bleken slechts matig groot uit te vallen, maar de verse groentjes die Brigitte weer had gesneden maakten met hun neus en tong strelend aroma veel goed. Ze vertikt het telkenjare er zich gemakkelijk van af te maken door ze kant en klaar gesneden en verpakt te kopen, al denk ik dat Delhaize die zeker óók verkoopt! Bovendien pakte ze - voor de tweede keer al dit seizoen - na de rijstpap uit met cadeautjes vanwege DELHAIZE : sjaaltje, sleutelhanger (met mesje, kurkentrekker en kroonkurkopener) en een halslint met musketonhaak voor sleutels (zeer "in" bij de jeugd op dit ogenblik!). Bedankt Freddy en Brigitte en ook "onze sponsor" Delhaize!!!

Van puur contentement werd er nadien nog even gedanst op Caribische ritmes, geproduceerd door de stereo-installatie van een auto, maar al vlug liet de spijsvertering zich gelden, zodat, op een zwempartijtje na, de dag rustig vol gemaakt werd met het genieten van wijntjes of biertjes, gelardeerd met wat gekeuvel. Wat bijvoorbeeld veel plezier deed was dat de Vic Gooris, de man met wie ik mijn eerste duiken maakte (nonkel van Jaak), eens goeiedag kwam zeggen en dat de Grote Manitoe van het feestbestuur - alias de Walter Negritta - er weer bij was. En vermits ook de Jan Negritta met zijn familie van de partij was, blijft de hamvraag : Waar zit de Jok ??? Zoals iedereen bij Neptune weet is de Negritta-clan immers echt onmisbaar bij het feesten!

!! MEDEDELING DUIKONDERICHT !!

Traditioneel is de maand september de periode waarin ook de zwembadtrainingen opnieuw worden aangevat na een "speelse" vakantieperiode.

Mocht U er over nadenken een extra * te behalen op uw duikbrevet, of heeft U in uw familie of vriendenkring wel geïnteresseerden die met duiken willen beginnen ??

**Kom U dan zo snel mogelijk melden bij de verantwoordelijken van het duikonderricht
Jef Van Vaerenbergh of Freddy Van Gothem
Dient U nog buitenproeven proeven af te leggen neem contact op met
Jef Van Vaerenbergh op 015.26.09.10**

TE KOOP

Neptune beschikt in totaal over 17 duikflessen (12 liter/stalen cilinder), die in de huidige situatie weinig of niet worden gebruikt.

Er werd dan ook beslist deze te koop aan te bieden

Prijs : € 75

Geïnteresseerden kunnen zich wenden tot Freddy Van Gothem

**BANKET
M.D.C. NEPTUNE**

**HET JAARLIJKS BANKET ZAL DOORGAAN OP
ZATERDAG 29 NOVEMBER**

**DE LOCATIE IS U ZEKER NIET ONBEKEND N.L.
FEESTZAAL**

”DE MET”

GROTE MARKT TE VILVOORDE

**OP HET OGENBLIK VAN VERSCHIJNING VAN DEZE DRIETAND
WAREN ER NOG GEEN PRIJZEN NOCH EEN MENU BEKEND,
MAAR U KAN DEZE DATUM ALVAST VOORBEHOUDEN.
VERDERE INFO WORDT ZO SNEL MOGELIJK BEKEND
GEMAAKT !!!**